

Zápis z obhajoby disertační práce Mgr. Romana Zaťka konané dne 19. září 2017
v učebně č. 117

Téma práce: **Poetika živelnosti v hispanoamerickém „románu pralesa“**

Přítomní:

doc. Dr. Juan A. Sánchez – předseda komise

prof. PhDr. Anna Housková, CSc. (školitelka)

Mgr. Dora Poláková, Ph.D. (oponentka)

Maria Gema Areta Marigo (oponentka)

prof. PhDr. Jiří Pelán, Ph.D.

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

PhDr. Eva Blinková Pelánová, Ph.D.

Doc. PhDr. Eva Lukavská, CSc.

Průběh obhajoby:

Předseda komise kandidátovi představil přítomné a zahájil obhajobu.

Školitelka seznámila komisi s uchazečem, jeho studijními výsledky a disertační prací (viz posudek).

Mgr. Roman Zaťko před komisí pohovořil o tezích, východiscích a výsledcích své disertační práce (viz teze disertační práce).

Poté oponenti přednesli závěry svých posudků (viz příložené texty).

Mgr. Roman Zaťko odpověděl na připomínky oponentů a zdůraznil především:

Bylo třeba prostudovat rozsáhlý korpus románů, na tomto základu byly vytyčeny dvě hlavní osy práce – formální a tematická. Sřet člověka a přírody vytváří dichotomii prostoru. Jsou zde využity Mukařovského termíny záměrnost a nezáměrnost.

Je složité nalézt přesné terminologické ekvivalenty „živelnosti“ v jiných jazycích – studovaný termín „desmesura“ zcela přesně neodpovídá v tomto významu používanému anglickému termínu „spontaneity“. Termín „espontaneidad“ se v tomto kontextu ve španělštině nepoužívá.

V následné diskuzi zaznělo zejména:

doc. Eva Lukavská: V čem spatřujete živelnost v románu Ztracené kroky Aleja Carpentiera? Když postava vstoupí do pralesa, změní ho, bere si něco ze svého světa a přináší to do pralesa.

Mgr. Zařko: V tomto pŕípadě není náraz dvou elementů natolik silný, na základě Daniely Hodrové nacházím dva typy konců – v tomto románu člověk vstoupí do pralesa a nalezne sebe samého. V tomto pŕípadě není pŕesně dodržený kánon.

doc. Eva Lukavská: Tedy srážka dvou elementů je pozitivnější.

Mgr. Zařko: Ano.

Maria Gema Areta Marigo: Na Kubě není prales, Carpentier pŕináší něco ze sebe. Zajisté je značný rozdíl mezi Ztracenými kroky a románem Vír José Eustasia Rivery.

doc. Eva Lukavská: Je to spíše deziluze z toho, co se v té době odehrávalo v Evropě.

prof. Housková: Mgr. Zařko se nevěnuje pouze tomuto dílu, je dobré, že hovoŕí také o ne zcela typických dílech. Do disertační práce je zařleněný také například Ciro Alegría a jeho román Zlatý had, který není natolik známý – jeho pohled poněkud modifikuje kánon. Tomu Alejo Carpentier zcela neodpovídá, ale stále do těchto úvah patŕí. Kapitola 3. 3. není vhodně umístěná (zmíněno v oponentském posudku).

Mgr. Zařko: Je to z důvodu gradace textu, aby jednotlivé části navazovaly.

dr. Flemrová: Jak často se objevuje téma tarantismu? V evropském kontextu se jedná spíše o elementy spojené s venkovem, jako jsou žně a podobně. Prales proto není pŕíliš typický...

Mgr. Zařko: Opravdu se toto téma opakuje. Když v románu postavy vstoupí do pralesa a vidí rituál, vzpomenou si, že něco podobného viděly v Itálii – je to tedy fenomén transkulturatione. Zajímavé je v tomto kontextu také používání slova „tarantola“, které je italské. Používá jej více autorů.

Předseda ukončil diskuzi a bylo pŕikročeno k tajnému hlasování.

Výsledek:

Komise navrhla udělit Mgr. Romanu Zařkovi titul doktor (Ph.D.).

Zapsala: Magdalena Záčková